

POÉTIKA

Nincsenek személytelen versek
Nem létezik két egyforma gyöngyszem
Minden fenevad
Mint ahogy a madár is
Különböző hangokon jelez
De rokonítja őket a fájdalom
És a vegytani képletben
H₂O
Az összes óceán vize megtalálható
Ráchel sírása
Újszülött könnye

JÓKÍVÁNSÁG

Minden év elején
Az újságok a főcímlapon
Jelentik be a világvégét
Savas esők
Gleccserolvadás

De amíg forog a Föld
Mi
Akiknek minden napjuk
Egyben az első és az utolsó is
Nyújtófával főzőkanállal
Kergetjük el a félelmet
És tereljük odébb a sparhettól a gyerekeket
Míg föl nem rotyog a szárma
Ki nem sül a gibanica

* 1958-ban született Újvidéken. Esszéíró, költő. A portugál irodalom és költészet (Pessoa, Saramago) szerb fordítója.

FESTINALENTE

85

Sietek

Hogy lejegyezzem a ki nem mondott szavakat

Álmokat és emlékeket

Amelyek előtörnek a feledésből

Mint éledő vulkánból

Láva és hamu

Sietek

Akárha vad erinnüszök üldöznének

Ahelyett hogy a verandán ücsörögnék

Egy pohár madeirával

Vagy csésze teával

Nyugalmas és ráérős

Vénséges angolkisasszonyként

Egy óceánjáró fedélzetén

KÉRDÉS

Fogalmam sincs

Hogyan fejezzem be a napot

Még mielőtt álomba zuhanok

A hófehér dunyha pihéi közé

Elmossam-e a már elmosott edényeket

Eloolvassam-e újra a tegnapi újságokat

Vagy majd hibás számot tárcsázok

És hallom a hangot

Másét

Majd az enyémet

Amely azt mondja

Itt az idő